

“Zengin sorumluluğu” için kişisel bir manifesto!

“Babalarımız, büyükbabalarımız, büyük büyükbabalarımız ya da annelerimiz keşke daha daha uyanık olabilseler, bugünlerin geleceğini o zamanlardan görebilseler ve imkanlarını öylece kullanabilselerdi!”

Bu sözleri şimdiden duyabiliyor musunuz?

Kurumlar ya da kişiler belirli bir maddi iriliğe, zenginliğe ulaştıktan sonra enerjilerinin giderek daha büyük bölümünü sadece o zenginliği sürdürmeye harcıyorlar.

İriliik, tek başına belirli zorunluklar üretiyor ve kurum sahiplerini çekip çevirmeye başlıyor. Kurum sahipleri bunun farkına -çoğu zaman- varamıyor; iriliğin ürettiği sorunlar farkındalığı önlüyor.

Farkına varabilenler ise kendilerine dönük mükemmeliyet oyunlarıyla kendilerini avutmaya -kendilerinden kaçmaya- başlıyorlar. Bu yarı-sarhoşluk, yarı-uyanıklık durumuna iğne batıranları ise duymazlıktan geliyor, rahatsız oluyorlar.

Öte yandan, gönüllü kuruluşlar belirli bir maddi iriliğe erişmiş kişi ve kuruluşların kaynaklarını kullanarak çeşitli projeler üretiyorlar. Kimisi parlak görünüşlü ama içeriği zayıf, kimisi ise toplumun gerçek ihtiyaçlarına yönelik ama ancak “farkında” olanların destekleyebileceği parıltısız projeler. Burada kritik nokta, kişi ve kuruluşların zenginliklerinin hangi tür projelere kanalize olacağıdır.

JFK'nin şu sözü damıtılmış bir bilgelik taşıyor: *“İyi başkan, kendisine önerilenler içinde işe yarar olanları farkedebilendir”*.

Bu söylem zenginliklerin nasıl kullanılması gerektiğinin de yolunu göstermiyor mu?

Ülkemizde, başarılı pazarlama kurguları ve halkımızın yarı bilgili halini kullanarak milyon dolarlar toplayabilen ve bunları pahalı kuşe kağıtlara yazılı raporlar üreterek kullanan gönüllü kuruluşların yanısıra, bitki özsuları gibi “bütün organizmayı derinden, yavaş yavaş besleyen” projeler üreten uygulayan kuruluşlar da var.

Serbest Pazar sisteminin altın kuralı “müşteri kıraldır” diyor.

Bu doğrudur, ama ön-koşulları söylenmez ise tam doğru değildir.

Eğer müşteri:

- Tüm seçenekler konusunda bilgi sahibi ise ve
- Tüm seçeneklere erişme şansı varsa ve
- Seçeneklerden birisi yönünde koşullandırılmıyor ise kıraldır.

Gönüllü kuruluşlar da projelerini serbest pazar ilkelerine göre pazarlamalı ve bunda başarılı olanlar kaynaklara erişebilmelidirler. Ama şu koşulla:

Eğer zenginlik sahipleri:

- Toplam kaynakların sınırlı olduğunun bilincinde iseler,

“Zengin sorumluluğu” için kişisel bir manifesto!

- Bu sınırlı kaynakların, tekrarlanabilirliği yüksek projelere tahsisinin getireceği yararları takdir edebiliyor iseler,
- Destek seçeneklerinden bir veya birkaçına sempati, çıkar ilişkisi vbg nedenlerle daha yakın durmuyorlar ise

projeler serbest pazar ilkelerine göre hak ettikleri destekleri bulmalıdırlar.

Bir toplum, çeşitli kaynaklarını kontrolde tutanların akıl ve ahlak düzeyleri kadar yaşamaya layıktır.

M. Tınaz Titiz

Yazıya Gelen Yorumlar

[Hüseyin Cimsit](#)

17 Eylül 2009’de söylemiş

Okunup anlaşılmasını yürekten diliyorum. Nasıl ki, “Beyaz Nokta nedir? Körlerle ilgisi var mıdır?” diyenlere, “baktığı halde görmeyenlerle ilgileniyoruz” diyebiliyorsak, bu derece açıklayıcı yazınızı da “okuyup da anlayanlardan” olmayı diliyorum.

Saygılarımla

hüsnü balın

17 Eylül 2009’de söylemiş

Sn. Titiz,

Size de şimdiden iyi bayramlar dilerim.

Bu WEB sayfasının formatı çok güzel olmuş. Zaman tasarrufu sağlıyor. Pek çok şey birarada.Sizin İçin Seçtiklerimiz köşenizde size gönderdiğim bazı sunulara yer vermiş olduğunuzu gördüm. Demekki frekans birliği sağlandı aramızda diye düşünüyorum. Zira bazı sunuları size iletirken “acep gereksiz yere meşgul eder miyim? diye tereddüt ediyordum. Her gönderdiğim şeydeki konuyu benimsiyor veya beğendiğim için değil ,sizin tarafınızdan bir türlü değerlendirilebileceğini düşünerek gönderdiğimi bilmenizi isterim.

Bu yazınızı “belediyelerin sahip oldukları zenginlikler “açısından irdeler isek duru daha büyük bir vehamet taşıyor.

Bir belediye başkanı vaktini ya davete icabette, ya bir devlet büyüğünü karşılamada, ya bir çenazede, ya bir nikah kıymada, ya ifter yemeğinde, ya bir açılışta, ya bir seminirde, ya bir kutlamadavbg. işlerde harcar. Bunların bir kısmı makamı temsil gereğidir.

Bunun dışında kalan zamanın bir kısmında geçmiş pislikleri temizlemede, dostların iş takibinde, parti ile ilgili konularda, meclis oylamasından olumlu sonuç alabilmek için kimlere ne tavizler dağıtabileceğine vb. vakit harcar. Bu arada toplanan paralar ve ödenekler sırf harcansın diye kaldırımlar tekrar tekrar yapılır, “city beitiful” yaklaşımı ile havuzlar çiçek böcek süslemeleri yapılır. Kendi ismini öne çıkarmak adınadevlet bütçesini kullanırlar.

Sivil toplum örgütlerine gelince bunların pekçoğunun yöneticileri görevleri ile mesleklerini karıştırırlar buldukları

BEYAZ NOKTA® GELİŞİM VAKFI

Sedat Simavi Sokak Çankaya Sitesi, No: 29/Z-1 06550 Çankaya - ANKARA

Tel : (0312) 442 0760 Faks: (0312) 442 0776 GSM: (0530) 314 0904

<http://www.beyaznokta.org.tr>

bnv@beyaznokta.org.tr

“Zengin sorumluluğu” için kişisel bir manifesto!

mevkiide... Seçilmiş olmanın sorumluluğunun farkında olmayarak kerameti kendilerinde sanırlar.Politik görüşlerini meslek camialarına empoze etmeye kalkarlar ve bunu bir “policy” olarak görürler. Buldukları mevkiyi politikaya veya işisel çıkarlarına basamak olarak kullanırlar. O kurumun ana sözleşmesinde yazılanları belki de hiç okumamışlardır.-lafım meclisten dışarı elbet-.

Dolayısıyla zenginlikler heba olup gider. Bunu izleyen akli başında kişiler toplumsal , toplu ve “gönüllü” hareketlere mesafeli olmaya başlar. Giderek bu zenginlikler en beceriksiz ellere doğru kayar.

Biliyorum siz kötümserliğe hiç hoşgörü ile bakmazsınız. Ama bu yazdıklarımı bir saptama olarak kabul edin lütfen.

Seçilmişlerin hizmet dönemleri sonunda başarısız olmaları halinde aladıkları en büyük ceza tekrar seçilememektir. Bence bu bir ceza değil bir mükafattır adeta.

Yeni gelenler toplumun tamamını kucaklama söylemi altında devri sabık yaratmak ve ya konuyu bir kan davasına dönüştürmemek ve vakit kaybetmemek adına geçmişten hesap sormazlar, çok bariz bir şey yok ise...

Ve bu böyle sürer gider...

Her yeni gelen Amerikayı yeniden keşfeder bu arada çokça vakit kaybeder. Politize olmuş çalışanlardan apolitik davranmaları beklenirken onlar topa basarak bükrasiyi katmerleştirirler...

Zenginliklerin farkına varılmadan seneler geçer gider.

Bu konularda da birşeyler yazdınız mı acep?

“Partili manifestosu” “seçilmiş manifestosu” , sivil toplum örgütü yönetici ve denetçileri manifestosu” gibi konulara da birlikte değinmek lazım kurumsal zenginlikler bahsini işlerken diye düşündüm.

Saygılarımla

HB

[Hüsnü Akıncı](#)

17 Eylül 2009’de söylemiş

Zenginlik, her nimet gibi emanettir ve mutlaka, başkalarının eline geçer. Zenginlikler muhitin, ülkenin, milletin ve hatta bütün insanlık âleminin hayrı için kullanılırsa bir kıymet ifade eder. Aksi halde; şer ve huzursuzluk kaynağı olur.

İnsanlar bu gerçeği kabullenmezlerse ve icabına uymazlarsa; adalet ve haktan uzaklaşırlar ve gelecek nesillerin istikballerini tehlikeye atarlar. Yerinde kullanılmayan zenginliklerin nice medeniyetleri yerle bir ettiği tarih boyunca görülen ve bilinen bir gerçektir.

Bu sebeple; zenginliklerin nasıl ve nerede kullanılacağı fertlere öğretilmesi ve kabul ettirilmesi, milletlerin geleceklerinin teminatıdır. Bu da, AHLÂK ve FAZİLETİN üstün ve vazgeçilmez değerler olarak benimsetmesiyle sağlanır.

Hüsnü Akıncı.